

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (jud. I. Brai)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Iulia Sîrcu

Judecători:

Luiza Gafton, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Podlesovscaia Ecaterina, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Podlesovscaia Ecaterina împotriva lui Vitalii Vrabii cu privire la restituirea automobilului de model „Ford Focus” cu numărul de înmatriculare C GM 508 și obligarea acestuia de a rambursa suma de 2 100 Euro (costul automobilului), suma de 5 520 lei pentru piesele de schimb și suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, prin care a fost respins, din lipsă de temei, apelul declarat de Podlesovscaia Ecaterina și menținută hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 07 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2015, Podlesovscaia Ecaterina s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Vitalii Vrabii privind restituirea automobilului de model „Ford Focus” cu numărul de înmatriculare C GM 508 și obligarea acestuia de a rambursa suma de 2 100 Euro (costul automobilului), suma de 5520 lei pentru piesele de schimb și suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 25 octombrie 2014 Vitalii Vrabii la domiciliul reclamantei a încheiat un acord în prezența părinților ei, un contract verbal de vânzare-cumpărare, iar în baza acestui contract pârâtul s-a obligat să-i aducă din Lituania un automobil de model „Wolswaghen”, „Nisan”ori „Mazda”, aceste mărci de automobile au fost însemnate de către pârât pe hîrtie.

Afirmă că la încheierea în formă verbală a contractului sus specificat au fost formulate următoarele condiții: automobilul să fie de la primul proprietar, nu mai vechi de 10 ani, pentru a avea posibilitatea devamării și de a elibera procură la trei

persoane- reclamantei, tatălui și mamei sale, iar pârâtul s-a obligat să îndeplinească toate condițiile, solicitând banii în mărime de 2 000 Euro până la plecarea sa în Lituania.

Susține că având încredere în pârâtul Vrabii Vitalii, acesta fiind o persoană cu reputație bună, i-a înmănat suma de 2 000 Euro, iar la 31 octombrie 2014 pârâtul a contactat-o și i-a comunicat reclamantei că a procurat un automobil de model „Ford Focus” cu 2 100 Euro, iar la întrebarea de ce nu a îndeplinit condițiile contractului, i s-a răspuns că acesta este un automobil mai bun. Ulterior, la 01 noiembrie 2014 când reclamanta a văzut automobilul i s-a făcut groază de starea lui, acesta era ruginit, într-o stare tehnică rea, explicându-i pârâtului că așa un automobil nu dorește, însă pârâtul i-a propus să facă un test draif, reclamanta înmânându-i încă 100 Euro.

Relevă că mai târziu s-a convins că automobilul în cauză are vicii ascunse de către pârât și anume nu funcționa sistemul de încălzire și transmisie a motorului, frânele și alte defecte.

Relatează că de la piața de piese de schimb din orașul Chișinău a procurat detalii pentru transmisie la prețul de 5 520 lei, iar un mecanic cunoscut i le-a instalat fără plată și tot el i-a comunicat că automobilul este într-o stare tehnică deplorabilă și necesită investiții pentru reparația lui.

Declară că la 11 noiembrie 2014, pârâtul a solicitat 100 Euro pentru procură, însă reclamanta a refuzat solicitând restituirea sumei de 2 100 Euro, la care pârâtul a refuzat.

Menționează că are la întreținere un copil minor, iar ca urmare a stresului primit, provocat de acțiunile pârâtului, a pierdut laptele de mamă, respectiv, fiindu-i cauzat o pagubă morală enormă, care s-a răsfrânt și asupra stării de sănătate a copilului.

Solicită reclamanta Podlesovscaia Ecaterina rezoluțiunea contractului de cumpărare-vânzare a automobilului de model „Ford Focus Lit” cu numărul de înmatriculare CGM 508, restituirea acestuia lui Vitalii Vrabii, încasarea de la Vitalii Vrabii în beneficiul său a sumei de 2 100 Euro, a sumei de 5 520 lei pentru piesele de schimb procurate și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 07 octombrie 2016 acțiunea Ecaterinei Podlesovscaia a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat de la Ecaterina Podlesovscaia în beneficiul lui Vitalii Vrabii, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 a fost respins, din lipsă de teme, apelul declarat de Podlesovscaia Ecaterina și menținută hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 07 octombrie 2016.

La data de 27 iunie 2017 Podlesovscaia Ecaterina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel

și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

În motivarea recursului recurenta a indicat că instanța de apel a respins abuziv și nemotivat temeiurile invocate în cererea de apel, nu a aplicat legea care trebuia aplicată referitor la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și anume prevederile art. 217, 219, 220 alin.(1) din Codul Civil al Republicii Moldova.

Mai mult ca atât, în decizia Curții de Apel lipsesc concluziile referitor la respingerea probelor ce țin de constatarea faptului existenței actului încheiat între părți.

Consideră eronată concluzia instanței inferioare precum că în lipsa unui raport de vânzare-cumpărare nu poate fi reținută alegația apelantei privind nulitatea absolută a actului juridic, adică în legătură cu nerespectarea cerințelor legii la încheierea contractului.

Afirmă că cu decizia instanței de apel a făcut cunoștință la data 02 mai 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea Curții de Apel, anexată la materialele dosarului.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 14 aprilie 2017 (f.d.150), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat la data de 27 iunie 2017, se consideră depus în termen.

La data de 19 iulie 2017, în adresa intimatului a fost expediată pentru cunoștință copia recursului cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Până la examinarea cauzei, Vrabii Vitalii nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Podlesovscaia Ecaterina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul

instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Podlesovscaia Ecaterina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Podlesovscaia Ecaterina, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Luiza Gafton

Nicolae Craiu